אמרי שפר — פרשת ויקרא

אמרי שפר · להדפסה · מבית דוד

ויקרא אל משה וידבר ד' אליו וגו'. וכתבו מפרשי התורה דלכך מתחיל ספר זה בויקרא לפי שנא' למעלה ולא יכול משה לבא אל אוהל מועד כי שכן עליו הענן לכך הי' צריך קריאה שיבא לאוהל מועד ע"ש. והקשה בספר צמח צבי א"כ לא הי' לכתוב ויקרא אל משה אלא ויקרא אליו וממילא נדע דקאי על משה הנאמר למעלה בפרשה הקודמת. ונ"ל ע"פ מה שכתבו המקובלים דלכך כתיב ויקרא בא' זעירא לפי שהיו ישראל באותו שעה בבחינת הקטנות וזה הוא כונת הכתוב להודיענו מה החטא גורם ועד היכן מגיע הפגם של עבירה לא זו בלבד שגורם גלות השכינה הקדושה ושיעבוד וגלות לישראל בין האומות אלא אפי' הצדיק שבדור שהוא דבוק תמיד בהשי"ת הוא יורד ג"כ ממדרגתו ואינו יכול להשיג השכליים הזכים והקדושים כמו שהשיג בתחילה רק בא לבחינת הקטנות שאינו יכול להרחיב לבו בעבודת השי"ת בשכל צח וגם אינו יכול לעסוק בתורה ובמצות בדביקות ובתמידות רק במקרה כמו שמצינו במעשה העגל שאמר הקב"ה למשה לך רד כי שחת עמך ר"ל שהם גרמו לך ירידה. וזה שאמר הכתוב בא' זעירא לרמז על הקטנות ומה שנשאר אותיות ויק"ר לרמז שהוא רק במקרה עד אשר הוקם המשכן וחזרו ישראל בתשובה שלימה וקדשו עצמם בקדושה עצומה ע"י מלאכת המשכן והקמתו אז באו לבחי' הגדלות והתורה הוא נצחיית ומלמדת אותנו לעשות כן בכל דור כשיגרום החטא להיות בגלות ח"ו. ולכן גם עתה בגלות המר הזה צריכין אנחנו להתחזק ולהתעורר לבנו לשוב אל ד' באמת ובלב שלם ונכיר את הטובות והנסים ונפלאות שעושה עמצו בכל עת ובכל רגע. ואז יקוים בנו המקרא שכתוב אשריך ישראל בא' רבתי ואז יתגדל ויתקדש ויתרומם שמו של מלך מ"ה הקב"ה בכל העולמות ויהא כח בידנו להשיג גדולות הבורא ית"ש בבחינת הגדלות ובשכל זך כאשר עם לבבנו אנס"ו: